

GAZETA ZGIERSKA

Prenumerata

Rocznie . . . złp. 2.— gr.

Półrocznie . . . „ 1.— „

Zgierz,

Cena ogłoszeń:

dnia 18 listopada
1933 roku.za wiersz 1-szpaltowy
za tekstem 50 gr.

Wychodzi raz na miesiąc.

Wiadomości miejskie.

Cennik biletów Miejskiego Zakładu Kąpielowego. Podaje się do wiadomości, że ceny za korzystanie z Miejskiego Zakładu Kąpielowego zostały obniżone i wynoszą obecnie:

Wanna I kl.	zł. 1.50
II	„ 1.—
Pływalnia dla dorosłych	„ 1.20
„ młodzieży	„ 0.75
Natryski dla dorosłych	„ 0.75
„ młodzieży	„ 0.40
Łażnia parowa I kl.	„ 2.—
II kl.	„ 1.—
Dopłata do wanny I kl.	„ 0.50
Kąpiel słoneczna	„ 1.—
„ dla młodzieży	„ 0.50
Seryjny bilet do wanny I kl.	„ 12.—
„ „ „ II kl.	„ 9.—
„ „ „ łażni I kl.	„ 18.—
„ „ „ pływalni dla dorosłych	„ 10.—
„ „ „ młodzieży	„ 5.—
„ „ pod natrysk	„ 5.—

Państwowy podatek od uboju. Z dniem 1 listopada b. r. weszło w życie rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 27 października r. b., które wprowadza na całym obszarze Państwa państwowy podatek od uboju bydła rogatego, cieląt i nierogacizny.

Podatek ten wynosi:

- a) od jednej sztuki bydła rogatego zł. 3.—
- b) od jednego cielęcia „ 0.50
- c) od jednej sztuki nierogacizny „ 1.50

Do zapłaty państwowego podatku od uboju obowiązani są posiadacze zwierząt, poddawanych ubojowi, i winni być wpłacony przed ubojem zwierzęcia.

Podatek ten pobierają:

- a) w gminach, utrzymujących rzeźnię — te gminy,
- b) w innych gminach organa, pobierające opłaty za badanie zwierząt rzeźnych i mięsa.

Nieuiszczone przez płatników kwoty państwowego podatku od uboju podlegają przymusowemu ściąganiu wraz z karami za zwłokę i kosztami egzekucyjnymi według przepisów, obowiązujących w zakresie państwowych podatków bezpośrednich.

Szczegółowe przepisy o poborze, wymiarze, władzach, powołanych do poboru i wymiaru podatku, środkach prawnych oraz zabezpieczeniu państwowego podatku od uboju określa rozporządzenie wykonawcze Min. Skarbu.

W myśl tych przepisów wymiar podatku z reguły nie ma miejsca. Wymiar podatku następuje wówczas, gdy zostanie stwierdzone, że podatnik uchylił się od obowiązku uiszczenia należnego podatku w całości lub części.

Wymiar skutecznia się w sposób doraźny lub w zwykłym trybie postępowania. W sposób doraźny skutecznia się wymiar dla tych osób, które nie uiszczyły należnego podatku i zostały przychwycone na usiłowaniu wprowadzenia do obrotu handlo-

wego mięsa, pochodzącego z uboju nieopodatkowanego, w pozostałych przypadkach skutecznia się wymiar w zwykłym trybie postępowania. Wymiar w zwykłym trybie postępowania skutecznia się w formie przypisu podatku w księdze bierczej. Władza wymiarowa zarządza następnie doręczenie płatnikowi nakazu płatniczego za potwierdzeniem odbioru. Podatek staje się płatny w ciągu trzech dni, licząc od dnia, w którym nastąpiło doręczenie nakazu. W razie nieuiszczenia państwowego podatku od uboju w całości lub w części mięso ubitego zwierzęcia służy jako zabezpieczenie należnego podatku i w tym celu ulega zajęciu przez organ, który stwierdził nieuiszczenie podatku. O ile podatnik w ciągu 3 dni od dnia zajęcia nie uiszczy należnego podatku, mięso ulega sprzedaży, uzyskana ze sprzedaży suma użyta zostanie na pokrycie zaległego podatku. Sprzedaż może nastąpić także przed upływem 3 dni, o ile grozi zepsucie mięsa.

Kto wykracza przeciw powyższym przepisom, karany będzie grzywną w wysokości od 5.— do 1.000.— złotych, o ile dany czyn nie ulega karze surowszej według innych przepisów. Orzeczenie grzywny nie zwalnia skazanego od obowiązku uszczuplonej należności podatkowej.

Sprzedaż wyrobów tytoniowych. Dnia 1 listopada r. b. weszło w życie nowe rozporządzenie, normujące sprzedaż wyrobów tytoniowych, służących do palenia, zazywania lub żucia.

Rozporządzenie to ogłoszone zostało w Nr 84 „Dziennika Ustaw” z dnia 29 października 1933 r.

W myśl tych przepisów sprzedaż wyrobów tytoniowych nie wymaga zezwolenia z wyjątkiem:

- a) prowadzenia ulicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych, a w szczególności sprzedaży w budkach, kioskach i t. p.
- b) sprzedawania wyrobów tytoniowych w pomieszczeniach dworców kolejowych i autobusowych.

Zezwolenia na sprzedaż wyrobów tytoniowych, o których mowa w pkt. a i b, mogą być nadawane wyłącznie tylko inwalidom, wdowom i sierotom po inwalidach oraz w wyjątkowych przypadkach innym szczególnie dla Państwa zasłużonym osobom, jak to: uczestnikom walk o Niepodległość Państwa, byłym wojskowym i t. p.

Sprzedawane być mogą tylko wyroby tytoniowe, wprowadzone do obrotu przez przedsiębiorstwo „Polski Monopol Tytoniowy”. Nie wolno sprzedawać wyrobów tytoniowych po cenach innych, aniżeli ustalonych przez Min. Skarbu.

Do koncesjonariuszy hurtowej sprzedaży wyrobów tytoniowych, którzy otrzymali koncesję na tę sprzedaż przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, stosowane będą do dnia 31-go grudnia 1933 r. dotychczasowe przepisy prawne; koncesjonariusze ci zachowują przez ten okres swe prawa i obowiązki, wynikające z tych przepisów.

Z dniem 31 grudnia r. b. koncesje na hurtową sprzedaż wyrobów tytoniowych, nadane przed wejściem w życie powyższych przepisów, wcześniej nie wygasają i nie zostaną cofnięte.

W sprzedaży ulicznej wyrobów tytoniowych wolno sprzedawać tylko papierosy; prowadzenie sprzedaży innych wyrobów wymaga osobnego zezwolenia Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych, które może być udzielone tylko wyjątkowo, jeśli sprzedaż ma być wykonywana w pomieszczeniu

(kiosku), które zapewnią należyłą konserwację wyrobów tytoniowych.

Sprzedawcy wyrobów tytoniowych obowiązani są do ścisłego przestrzegania przepisów, normujących sprzedaż wyrobów tytoniowych, a w szczególności:

- a) wyłączenie ze sprzedaży wyrobów tytoniowych, zepsułych lub nieświeżych,
- b) umieszczanie cennika wyrobów tytoniowych na widocznym miejscu w punktach sprzedaży,
- c) umieszczanie zewnątrz lokalu szyldu, bądź napisu, wskazującego, że w danym przedsiębiorstwie sprzedaje się wyroby tytoniowe.

Rejestracja wierzytelności polskich w Niemczech. Wskutek zarządzeń rządu Rzeszy Niemieckiej znaczna ilość wierzytelności obywateli polskich została uwięziona w Niemczech; wierzytelności te dla naszego gospodarstwa społecznego stanowią bardzo poważne kwoty.

Celem zebrania danych, ilustrujących zarówno wysokość, jak i rodzaj uwięzionych wierzytelności, oraz celem dokonania rejestracji i segregacji tych wierzytelności, utworzony został pod egidą dwóch centralnych organizacji kupieckich — Stowarzyszenia Kupców Polskich i Centrali Związku Kupców — Komitet dla Spraw Wierzytelności Obywateli Polskich w Niemczech.

W związku z powyższym Komitet wzywa, aby wszyscy obywatele polscy, którzy z jakiegokolwiek tytułu mają uwięzione w Niemczech jakieś wierzytelności, zarejestrowali je we własnym interesie, możliwie jaknajrychlej, w Komitecie, mieszczącym się w lokalu Stowarzyszenia Kupców Polskich — Warszawa, Zielna 50, gdzie otrzymać można również odpowiedni kwestionariusz.

Biuro Komitetu czynne jest codziennie w godzinach 12—15 tel. 545-36.

O zwalczaniu raka ziemniaczanego w pow. łódzkim. W № 19 „Łódzkiego Dziennika Wojewódzkiego“ ukazało się rozporządzenie Wojewody Łódzkiego, ustanawiające obszar ochronny dokoła gruntów zarażonych rakiem ziemniaczanym w maj. Bełdów, gm. Bełdów, pow. łódzkiego, w granicach następujących:

Od północy granice gruntów miejscowości Krasnodęby Nowe i Dąbrówka Górna w pow. łęczyckim (należą do obszaru ochronnego), stąd na południo-zachód i południe granicą gruntów miejscowości Kuciny, Sarnów, Dzierżanów, Stare-Madeje, Nowe-Madeje, Charbice-Górne, Charbice-Dolne (wszystkie wymienione miejscowości należą do obszaru ochronnego), dalej na zachód granicą gruntów miejscowości Albertynów, Stanisławów-Stary, (należą do obszaru ochronnego) i dalej na północ granicami gruntów miejscowości Ludwików, Łobodzie, Bugaj, Karolew (należą do obszaru ochronnego) do miejscowości Krasnodęby-Nowe w pow. łęczyckim.

Z obszaru ochronnego nie wolno wywozić (wywozić) ziemniaków, wszelkich odpadków ziemniaków, a także chwastów, ziemi i nawozów naturalnych.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w dzodze administracyjnej — o ile czyn nie stanowi przestępstwa zagrożonego cięższą karą — aresztem do 6 tygodni i grzywną od 10 do 10,000.— złotych lub jedną z tych kar na podstawie i w sposób, określony w art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 19 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. № 108, poz. 922). o zwalczaniu chorób roślin oraz o tepieniu chwastów i szkodników roślin.

Z cyklu artykułów Oddziału Ligi Morskiej i Kolonialnej.

Prawa Polski do Pomorza. Pomorze i dostęp wolny do morza, którego długość wynosi sto czterdzieści kilka klm., zostały zwrócone Polsce na mocy traktatu pokojowego, który został zawarty 28-go czerwca 1919 roku w Wersalu.

Ziemia Pomorza, która obecnie zamieszkała jest w 90% przez ludność polską, była od wieków polską i nią więc się rzeczy pozostać musiała.

W czasach zamierzczych, jeszcze przed utworzeniem przez Mieszka I państwowości polskiej, Pomorze zamieszkiwali Słowianie, którzy tak pod względem obyczajów jak i języka niczem prawie nie różnili się od ludności polskiej. Z chwilą powstania Państwa Polskiego Pomorze wchodzi w skład jego terytorjalny, i jest pod panowaniem Polski aż do roku 1303. W roku tym Zakon Krzyżacki, który w roku 1226 sprowadzony został do Polski przez Konrada Mazowieckiego do krzewienia wiary

chrześcijańskiej, podstępnie opanowuje północną część Pomorza, mordując ludność Gdańska, Swiecia i innych grodów.

Buta, pycha i zachłanność Krzyżaków tak wzrosły, że trzeba aż interwencji zbrojnej ze strony króla polskiego, aby je przykroć. W roku 1410 Władysław Jagiełło zadaje straszny cios potężne krzyżackiej w bitwie pod Grunwaldem. W kilkanaście lat później, bo w roku 1454 ludność pomorska dobrowolnie przyłącza się do Polski.

Pomorze jest w posiadaniu Polski aż do czasów rozbiorów, t. j. częściowo do 1772 r., całkowicie zrabowane zostało w drugim rozbiórce Polski (1793 rok), kiedy to trzej tyrani: Prusy, Rosja i Austria przemocą rozerwali na trzy części żywy organizm narodu polskiego.

Z jasną chwilą wskrzeszenia, po półtora wiekowej blisko niewoli, Państwa Polskiego Pomorze powróciło do Polski, stanowiąc część integralną i nierozdzielalną w wieki; odcinek terytorjalny dla naszego życia gospodarczego i państwowego najważniejszy, najistotniejszy i najżywniejszy. Za nami mówią wszystkie prawa, tak etnograficzne, historyczne jak i gospodarcze. Pomorze musiało i musi być tylko polskiem i przy Polsce!

Wolny dostęp do morza — źródło bogactw, dźwignia rozwoju to droga do potęgi mocarstwowej narodu! Dostęp do morza — to brama wielka na szerokie światy, przez którą wypływać będą nasze wytwory ducha, stawa imienia polskiego, siła dynamiczna narodu; przyplływać — dobrobyt i bogactwo.

Dlatego też zgodnie mówimy: Przedzaj zaginą na niebie zorze, przedzaj ziemię zaleje morze, niż nam kto może zabrać Pomorze!

T. B.

Sprawozdanie

z posiedzenia Rady Miejskiej z dn. 9 października 1933 roku.

Przewodniczący prezydent Świercz, stwierdzając obecność 15 radnych oraz 4 członków Magistratu, otwiera posiedzenie Rady Miejskiej o godz. 7.30 wiecz.

Obecni radni:

1) Czaplński Ignacy, 2) Choinacki Michał 3) Choinacki Adolf, 4) Fiaczyński Władysław, 5) Jagiełło Władysław, 6) Kosmański Szczepan, 7) Łukszejdt Wacław 8) Mühle Roman, 9) Michalak Antoni, 10) Piwowski Władysław, 11) Siciński Józef, 12) Sirkis Lejzer, 13) Wieczorek Edward, 14) Żeleśkiewicz Czesław, i 15) Zastawny Franciszek oraz członkowie Magistratu: 1) wice-prezydent Leopold Zajczkowski i ławnicy: 2) Martyński Jan 3) Szmidt Edward i 4) Szwarz Isucher.

Nieobecni radni.

1) Berger Dawid, 2) Grünberg Fabian.

Protokół VIII posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 30 sierpnia r. b. po odczytaniu przyjęto bez zmian.

Rada Miejska przyjęła do wiadomości pismo Izby Skarbowej w Łodzi z dnia 11 września r. b, zawiadamiające, że sprawa utworzenia Urzędu Skarbowego w Zgierzu dotychczas nie została zdecydowana i że obecnie jest ona przedmiotem badań Izby Skarbowej.

Prezydent Świercz komunikuje, że Min. Spr. Wewn. decyzją z dn. 29 sierpnia r. b. L. SF. 49 (72) 2 zgodziło się na prób w roku 1933 dodatku komunalnego od państwowego podatku od nieruchomości w/g jednolitej stawki podatkowej dla wszystkich nieruchomości w wysokości 82 1/2% podatku państw.

Wobec powyższego, musi nastąpić nowa uchwała Rady Miejskiej z jednoczesnym anulowaniem uchwały Rady z d. 26 stycznia r. b.

Przyjmując powyższe wyjaśnienie do wiadomości, Rada Miejska jednogłośnie powzięła następującą uchwałę:

„Anulując uchwałę Rady Miejskiej z dnia 26 stycznia 1933 r., Rada Miejska na posiedzeniu swem w dn. 9 października r. b, uchwała pobierać w roku 1933, na podstawie art. 6 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 106 1932 r., poz. 884) w łączności z okólnikiem Min Spr. Wewn. z dn. 5 czerwca 1929 r. Nr. SF. 110 29—5330/20 oraz pismem Min. Spr. Wewn. z dn. 29/VIII—1933 r. Nr. SF. 49/72/2—dodatek komunalny do podatku państw. od nieruchomości w wysokości 82 1/2% wymiaru państwowego za tenże okres.

Przed przystąpieniem do obrad nad zatwierdzeniem sprawozdania z wykonania budżetu za rok 1932/33, prezydent Świercz wyjaśnia, że w myśl art. 35 ustawy o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego podczas obrad nad sprawozdaniem z wykonania budżetu winien przewodniczyć jeden z radnych.

Wobec czego prosi o wybór przewodniczącego.

Rada Miejska jednogłośnie wybrała na przewodniczącego radn. Kosmańskiego Szczepana.

Poczem przystąpiono do sprawy przyjęcia sprawozdania z wykonania budżetu za rok 1932/33.

Referuje przewodn. Komisji Rewizyjnej radny Flaczyński, komunikując, że Komisja Rewizyjna sprawdziła przedłożone przez Magistrat sprawozdanie z wykonania budżetu za rok 1932/33 i stwierdziła, że wykonanie budżetu za rok ub. nosi cechy wybitnie kryzysowe. W DZIALE WYDATKÓW nie widać prawie nigdzie przekroczeń budżetowych, a nawet spotyka się dość często niedociągnięcia wydatków do preliminarza. W DZIALE DOCHODÓW nie osiągnięto również oczekiwanych sum. Niedobór do preliminarza dochodzi w niektórych pozycjach podatkowych do 30%, a naogół wynosi od 15 do 25%.

Następnie radny Flaczyński stwierdza, że budżet na rok 1932/33 wykonany został zgodnie z zamierzeniami, uchwalonymi przez Radę Miejską, przyczem ogólna suma dochodów rzeczywistych wynosi zł. 528,398,19, wydatków zwyczajnych zł. 483,812,12.

W wyniku sprawdzenia przedłożonego przez Magistrat sprawozdania z wykonania budżetu za 1932/33 rok Komisja Rewizyjna wchodzi do Rady Miejskiej z wnioskiem o przyjęcie tegoż sprawozdania i udzielenie Magistratowi absolutorium zgodnie z protokołem Komisji Rewizyjnej, który radny Flaczyński jednocześnie odczytał.

Nad przedłożeniem sprawozdaniem przewodn. radny Kosmański otwiera dyskusję.

Prezydent Świercz, zabrawszy głos do przedstawionego sprawozdania przez Komisję Rewizyjną, ze swej strony złożył dodatkowe wyjaśnienia.

Na wstępie prezydent Świercz wyjaśnia, że jeśli chodzi o gótownikowe zamknięcie budżetowe, to wyraża się ono nadwyżką, wynoszącą 44,586,07 zł.

Całkowicie natomiast zamknięcie budżetowe wraz z zaletosciami biernymi i czynnymi daje w rezultacie deficyt, wynoszący zł. 89,770,32.

Porównując wykonanie budżetu z uchwalonym preliminarzem, należy stwierdzić, że dochody niedopisują o sumę blisko zł. 140,000,—, z czego największą pozycję stanowi dodatek do państw. podatku przemysłow. (od obrotu), bo kwotę zł. 52,000,—, później dochód z przedsiębiorstw miejskich o sumę zł. 50,000,—, podatki samoistne zł. 28,000,— i inne drobne wpływy.

Wobec zmniejszenia się przewidzianych wpływów wydatki budżetowe siłą rzeczy musiały ulec redukcji, niestety jednak, nie dały zmniejszyć się w tym stosunku, aby zapobiec powstaniu deficytu.

Z przewidzianej kwoty zł. 668,016,01 wydatkowano zł. 618,163,51, a więc mniej o sumę zł. 50,000,—.

W związku z przedłożeniem sprawozdaniem z wykonania budżetu prezydent Świercz podaje niektóre dane statystyczne, dotyczące opieki społ. i szkolnictwa powszechnego.

Do szkół powsz. w roku szkolnym 1932/33 uczęszczało 3740 dzieci, w bież. roku szkolnym — przeszło 4,000. Do publicznej szkoły dokszt. zawod. uczęszczało 170 uczniów.

Z kuchni dla biednych korzysta 175 osób dorosłych i 140 dzieci. W miejskim domu noclegowym frekwencja dzienna wynosi 16 osób. W miejskim domu starców przebywa 65 pacjentów, w tem 20 osób umysłowo chorych i dzieci do lat 7 — 9. W sierocińcu znajduje się 27 dzieci w wieku od 7 — 19 lat.

Radny Żeleśkiewicz zapytuje, czy miasto ma obowiązek utrzymywania publicznej szkoły dokształcającej zawodowej, gdyż zdaniem jego szkoła ta nie daje pozytywnych rezultatów, oraz czy wobec tego dalsze utrzymanie szkoły jest pożądane. Na usprawiedliwienie swego zdania w tej sprawie radny Żeleśkiewicz twierdzi, że młodzież, pracująca w rzemiośle, mimo ukończenia szkoły nie może otrzymać wyzwolenia na czeladnika w swoim zawodzie.

W odpowiedzi prezydent Świercz stwierdza, że jeżeli chodzi o utrzymanie szkoły dokształcającej, to miasto ustawowo obowiązane jest szkołę tę prowadzić, przyczem ze Skarbu Państwa otrzymuje tytułem subwencji na utrzymanie szkoły 1/3 wydatków, przewidzianych na wynagrodzenie dla personelu nauczycielskiego.

Co się zaś tyczy wyników, jakie szkoła dokształcająca daje młodzieży, to te, choć nie w całości, jednak w dużym stopniu ułatwiają młodzieży rzemieślniczej nabycie wiedzy zawodowej jak również praw do wyzwolenia. Twierdzenie radn. Żeleśkiewicza, jakoby po ukończeniu szkoły uczeń nie mógł być wyzwolony, jest błędne, przeciwnie, aby być wyzwolonym, każdy uczeń, pracujący w rzemiośle, obowiązany jest ustawowo do uczęszczania na lekcje do szkoły dokształcającej i takową ukończyć.

Po tem wyjaśnieniu ze względu na to, że w dyskusji nad sprawozdaniem z wykonania budżetu nikt więcej nie zabrał głosu, na wniosek Komisji Rewizyjnej Rada Miejska w zarządzo-

nem głosowaniu jednogłośnie przyjęła przedłożone sprawozdanie z wykonania budżetu za rok 1932/33, udzielając absolutorium Magistratowi.

Referuje prezydent Świercz, komunikując, że sprawa przyłączenia do Zgierza wsi i majątku Zegrzanki nie jest sprawą nową. Już przed kilkoma laty Magistrat wszczął starania w tym kierunku, lecz z przyczyn od niego niezależnych dotychczas sprawa ta nie została załatwiona.

Obecnie jest nadzieja, że odpowiednie czynniki wyrażą zgodę na przyłączenie terenu Łągiewniki do Zgierza, a mianowicie części majątku Zegrzanki i folwarku Rudunki.

Przyłączenie tego terenu do Zgierza jest o tyle konieczne, że część majątku Zegrzanki, znajdująca się przy ul. Szczawińskiej, wrzyna się w tereny miasta i zamieszkała jest przez mieszkańców Zgierza, w stosunku do których miasto ponosi pewne świadczenia, a wzamian tego korzyści żadnych niema.

Dlatego też Magistrat wchodzi do Rady Miejskiej z wnioskiem o powzięcie uchwały w przedmiocie wystąpienia do odnośnych władz o przyłączenie do Zgierza części majątku Zegrzanki oraz folwarku Rudunki.

Przyjmując powyższe do wiadomości, Rada Miejska jednogłośnie uchwala: zwrócić się do kompetentnych władz o przyłączenie do Zgierza części folwarku Rudunki przestrzeni 15,7 ha oraz części osady Zegrzanki przestrzeni 7 ha, na której znajduje się terytorium fabryczne Zgierskiej Farbiarni i Apretury, czyli łącznej przestrzeni 22,7 ha, a znajdujących się obecnie w granicach administracyjnych GMINY ŁĄGIEWNIKI.

Nawiązując do uchwały Rady Miejskiej z dnia 16 maja r. b., Przewodniczący prezydent Świercz wnosi o przyjęcie umowy, mającej być zawartą z Tow. Ogródków Działkowych na wydzierżawienie terenu przy ulicy Wodnej na urządzenie ogródków działkowych.

Po zapoznaniu się z projektem rzeczonyj umowy Rada Miejska jednogłośnie upoważniła Magistrat w osobach prezydenta Jana Świercza i wice prezydenta Leopolda Zajączkowskiego do zawarcia z Zarządem Tow. Ogródków Działkowych w Zgierz umowy dzierżawnej.

Zgodnie z wnioskiem Magistratu Rada Miejska jednogłośnie powzięła następującą uchwałę:

„Opierając się na § 44 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 6 grudnia 1932 r. o sporządzaniu i ustalaniu budżetów związków komunalnych, Rada Miejska upoważnia Zarząd miasta do przenoszenia „kredytów w granicach paragrafu z pozycji na pozycję w wydatkach rzeczowych budżetu na r. 1933/34”.

Następnie prezydent Świercz komunikuje, że plan zabudowy miasta Zgierza musi być powtórnie rozpatrzonej przez Radę Miejską, ponieważ projekt ogólnego planu zabudowy, sporządzony w 1928 r., zwrócony został przez Min. Spr. Wewn. celem uzupełnienia w myśl wymagań nowych przepisów prawa budowlanego.

Według opinii Biura Regionalnego w Łodzi projekt planu przewiduje strefy, wyłączone z pod budowy, a przeznaczone pod uprawę rolną. Zdaniem Magistratu koncepcja ta nie jest do przyjęcia, gdyż ograniczenie terenów budowlanych w proponowany sposób wobec szczupłości terenów budowlanych wpłynie na podwyższenie cen placów i tym samym zmniejszenie się ruchu budowlanego.

Po dokładnem zapoznaniu się z przedstawionym projektem planu zabudowy, sporządzonym przez Biuro Regionalne, Rada Miejska jednogłośnie wyraża opinię utrzymania zasadniczo wspomnianego projektu REGJONU z tem jednak zastrzeżeniem, że przewidziane strefy, mające być przeznaczonymi wyłącznie pod uprawę rolną, zostaną skasowane.

Zapoznawszy się z planem zabudowania uroczyska „Chełmy”, Rada Miejska jednogłośnie powzięła następującą uchwałę:

„Rada Miejska miasta Zgierza na posiedzeniu, odbytem w dn. 9 października 1933 r. uchwała szczegółowy plan zabudowania fragmentu miasta Zgierza pod nazwą „Chełmy”, sporządzony w myśl ogłoszenia z dnia 6 kwietnia 1932 r., umieszczonego w Nr. 83 „Monitora Polskiego” w dn. 11 kwietnia 1932 r., w granicach:

- 1) od północy — wzdłuż północnych granic działek, położonych przy ul. Modrej oraz przy ulicy bez nazwy, łączącej ul. Modrą z ul. Uroczą;
- 2) od wschodu — wzdłuż wschodnich granic działek, położonych przy ul. Żórawiej oraz wzdłuż wschodniej granicy z kolonią „Chełmy”;
- 3) od południa — wzdłuż południowej granicy z gruntami wsi Łągiewniki — Małe;
- 4) od zachodu — wzdłuż zachodnich granic działek, położonych przy ul. Chrobrego i Uroczej”.

Ogłoszenia urzędowe.

Zawiadomienie

Zarząd miejski m. Zgierza zawiadamia wszystkich właścicieli budowli, podlegających przymusowi ubezpieczenia od ognia w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych, że termin płatności drugiej raty składek za przymusowe ubezpieczenie w roku 1933 przypada w czasie

od 15 października do 15 listopada r. b.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że w myśl obecnie obowiązujących przepisów, tym właścicielom budowli, którzy zalegają z opłatą składek, Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych uprawniony jest, w razie wypadku pogorzeł, odmówić jednorazowej wypłaty odszkodowania, wypłacając należność z tego tytułu w trzech ratach, płatnych w okresie 13 miesięcy od daty zawiadomienia o szkodzie, zamiast w ciągu miesiąca.

Niezapłacenie więc w terminie składki narazi zalegającego, w razie pogorzeł, na zwłokę w wypłacie odszkodowania i utrudni wogóle szybkie przychodzenie z pomocą poszkodowanym wskutek pożaru.

Pragnąc zapewnić szybką wypłatę odszkodowań, Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych natychmiast po upływie terminu płatności II raty składki, przekaże należności zaległe do egzekucji przez władze skarbowe, przyczem naliczone zostaną wtedy grzywny za zwłokę w wysokości 1% miesięcznie oraz koszty egzekucyjne.

Celem uniknięcia znacznych kosztów przy regulowaniu zaległych składek w drodze egzekucji, jak również mając na uwadze, że składki ogniowe przeznaczane są na wypłatę odszkodowań oraz na udzielenie pożyczek ulgowych, należy całkowitą sumę, przypadającą z tytułu II raty, wpłacić w terminie wyżej wskazanym.

Na wpłacenie należności za przymusowe ubezpieczenie budowli od ognia organ pobierający (urząd gminny, magistrat lub upoważniony do tego poborca) obowiązany jest wystawić odpowiednio pokwitowanie, opatrzone podpisem i pieczęcią.

Prezydent (—) Jan Świercz.

Ogłoszenie.

Niniejszem podaje do wiadomości, że w Zarządzie miejskim m. Zgierza (Sekretarjacie) jest do odebrania para nowych kaloszy, znalezionych na sz. Łódź—Zgierz.

Zgierz, dnia 16 listopada 1933 r.

Prezydent (—) Jan Świercz.

Przetarg.

Podaje do publicznej wiadomości, że dnia 2 grudnia r. b. o godz. 11-ej rano odbędzie się ustny przetarg na wydzierżawienie stawu miejskiego w lesie „Okregliki” na okres sześćdziesięciu lat. Licytacja rozpocznie się od sumy zł. 350.— in plus w stosunku rocznym.

Warunki dzierżawy są do przejrzania w Sekretarjacie.

Zgierz, dn. 16 listopada 1933 r.

Prezydent (—) Jan Świercz.

Przetarg.

Magistrat m. Zgierza niniejszem rozpisuje przetarg piśmienny na wydzierżawienie

polowania w lasach miejskich

z wyłączeniem rozparcelowanego terenu części lasu „Chelmy”. Oferty składać należy w sekretarjacie Magistratu do dnia 24 listopada r. b. do godz. 12-ej w kopercie zalakowanej z napisem: „Oferta na polowanie w lasach” oraz kaucji zł. 600.—

Otwarcie ofert nastąpi dnia 25 listopada r. b. o godz. 11-ej rano w sali obrad Rady Miejskiej w obecności ubiegających się. Magistrat m. Zgierza zastrzega sobie prawo wyboru złożonych ofert.

Z warunkami dzierżawy zapoznać się można w Sekretarjacie Magistratu w godzinach urzędowych.

Zgierz, dnia 14 listopada 1933 r.

Prezydent (—) Jan Świercz.

Zarządzenie Wojewody Łódzkiego

z dnia 12 października 1933 roku Nr. Wz. 2/6

o periodycznym badaniu koni, osłów, mułów i osłomułów prowadzonych do gmin wolnych od nosacizny na obszarze województwa łódzkiego.

Na podstawie §§ 224 i 225 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 roku (D. U. R. P. № 19, poz. 167) oraz zgodnie z pismem Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15 maja 1933 roku № W. XI. 19/658 zarządzam, co następuje:

§ 1.

Wszystkie zwierzęta jednokopytowe (konia, osły, muły, osłomuły) wprowadzone na teren tych powiatów województwa łódzkiego, w których konie miejscowe zostały zbadane na nosaciznę — podlegają obowiązkowi zbadania przez powiatowego lub upoważnionego przez właściwego Starostę lekarza weterynaryjnego, o ile nie posiadają zaświadczeń lub odnotowań w dowodach tożsamości tych zwierząt, że były już zbadane na nosaciznę.

§ 2.

Wynik, oraz datę, jak również i rodzaj badania powinien lek. wet. zapisywać w dotyczącym dowodzie tożsamości konia, (osła, muła, osłomuła), a w braku tegoż — na specjalnym poświadczeniu.

§ 3.

Posiadacze zwierząt jednokopytowych powinni o nabyciu i wprowadzeniu tych zwierząt do baczonego obszaru województwa łódzkiego zawiadomić Zarządy Gminne miejsca wprowadzenia, o ile te zwierzęta nie mają w dowodzie tożsamości uwagi o dokonaniu badania na nosaciznę.

§ 4.

Wybór metody badania (mellenizacji) pozostawia się uznaniu lekarzy weterynaryjnych, wymienionych (w § 1 niniejszego zarządzenia), którzy powyższe czynności mają wykonywać bezpłatnie.

§ 5.

Na podstawie art. 98 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 roku o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (D. U. R. P. № 77, poz. 63) mieszkający się do powyższego zarządzenia karani będą administracyjnym aresztem do sześciu tygodni lub grzywną do tysiąca złotych. Kary aresztu i grzywny mogą być wymierzone łącznie.

§ 6.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim odnośnie do tych powiatów Województwa Łódzkiego, w których badanie koni na nosaciznę zostało ukończone, lub zostanie ukończone, o czym powiatowe władze administracji ogólnej powinny podać do wiadomości ludności powiatu w sposób na miejscu praktykowany.

Wojewoda (—) A. H. uke-Nowak.

Dr. med. L. NITECKI

Zgierz, Stary Rynek Nr. 4 (dom dr. Haessnera)

**spec. chorób skórnych i wenerycznych
oraz kosmetyki lekarskiej**

przyjmuje: od godz. 11—12

2—3

w poniedziałki, środy i piątki.

Oddzielna poczekalnia dla Pań.

Do rejestru spółdzielni Sądu Okręgowego w Łodzi Nr. 65, wciągnięto dnia 22 sierpnia 1933 roku przy firmie „Spółdzielnia Spożywców Zgoda w Zgierzu z odpowiedzialnością udziałami” następujący wpis: Karol Zieliński i Józef Abramczyk z Zarządu ustąpili. Na członków zarządu wybrani zostali Andrzej Miłski, zam. ul. Narutowicza 5 i Euzebjusz Miller, zam. ul. Konstancyńska 6 w Zgierzu.